

Grundlovsparagraf, § 45, der sætter Regler for den Slags Valg, saa sker der altsaa en lille Forandring. Der var i 1917 truffet en Bestemmelse, der ligesom fastslog Landstingets Sideordning med Folketinget, idet hvert Ting valgte 2 Medlemmer. Men nu er det altsaa givet, at det vil blive den samlede Rigsdag, der gennem sit Valgudvalg træffer Bestemmelsen. Nu er det vel saaledes, at saadanne Medlemmer af Tilsynsraadet ikke behøver at være Rigsdagsmænd; det er meget vel muligt at vælge andre end Rigsdagsmænd dertil. Men Praksis er jo den, at der vælges Rigsdagsmænd, og denne Praksis vil neppe heller blive fraveget, for saa vidt angaar denne Lov. Naar man siger, der skal vælges 4 Medlemmer paa denne Maade, sker der derved en vis Indskrænkning i Landstingets Ligestilling med Folketinget, men jeg har ikke det mindste at indvende derimod.

Hvad det Forhold angaar, at Loven af 1921 tilsyneladende forandrede Reglerne, tror jeg ganske sikkert, at Lovforslagets Bemærkninger har Ret i, at der her skete en ret tilfældig Incurie fra Udvalget og den daværende Finansministers Side. Baa den højtærede Finansminister og jeg — jeg tror ikke, jeg tager fejl deri — havde Sæde i det Udvalg, der den Gang beskæftigede sig med det da foreliggende Lovforslag, og ingen blev opmærksom paa, at Udtrykket var saaledes, at det kunde se ud, som om Bestemmelsen om, at der skulde vælges 4 Tilsynsraadsmedlemmer gennem Rigsdagen, blev ændret til 2. Ingen lagde Mærke til det. Det var en lidt uheldig Udtryksmaade, der blev brugt i det daværende Lovforslag, som saa blev ophøjet til Lov. Alligevel beskæftigede vi os ikke saa lidt med selve Lovforslaget i Udvalget, og det blev ændret i Udvalget, blev ikke vedtaget i den Skikkelse, hvori det var fremsat af den daværende Finansminister N. Neergaard. Der blev ogsaa truffet Bestemmelser om, hvorledes Honoraret skulde fastsættes dels for Direktionen, dels for Tilsynsraadets Medlemmer, og det skete paa den Maade, at man i selve Loven fastsatte Honoraret for Finansaaet 1921—22, medens Honoraret fremtidig skulde bevilges paa den aarlige Finanslov. Dette Honorar blev fastsat saaledes, at der nævntes en bestemt Sum, og det blev tilføjet, at der skulde være et midlertidigt Tillæg af 30 pCt. Nu ved jeg ikke — jeg har ikke set det efter, og jeg ved ikke rigtig, om man kan se det efter —, hvorledes det har været i Aarene siden 1921—22, altsaa i 1922—23 og 1923—24.

Den højtærede Finansminister foreslaar nu paa Finanslovsforslaget i Aar, at det 30 pCt.s Tillæg nedsættes til 20 pCt. — maaske det allerede tidligere er blevet nedsat, men Tillæget foreslaas i hvert Fald nu sat til 20 pCt. Jeg finder det ikke helt heldigt, at dette foreslaas hvert Aar, uden at der er nogen Regel for det, saa at man kunde tænke sig, at Finansministeren endogsaa kunde foreslaa en Grundløn, et Grundhonorar forskelligt fra det i Øjeblikket gældende; saaledes er imidlertid Forholdet nu. Jeg skal ikke gøre Indvending i og for sig imod det, men vil gerne spørge den højtærede Finansminister, om han ikke alene jeg, men ogsaa Rigsdagen vil gaa ud fra —, at disse i 1921 fastsatte Honorarer skal vedblive at bestaa, saaledes at der naturligvis kan gøres Forandring med Hensyn til Tillæget, fordi dette kan siges at staa i Forhold til de almindelige Dyr-tidstillæg, hvilket kan forklare, at det er gaaet tilbage, men at selve Grundhonoraret vedbliver at bestaa og ikke kan gøres til Genstand for en Behandling i Forbindelse med Finanslovens øvrige Bestemmelser. Det rimeligste vil dog være at forelægge Rigsdagen Spørgsmaalet til Behandling paa anden Vis. Men en Indvending mod Lovforslaget af denne Grund skal jeg paa ingen Maade rejse; heller ikke ønsker jeg, at Lovforslaget skal behandles mere omhyggeligt end ved denne første Behandling her i Tinget, og jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til hurtigt og velvillig Behandling.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg takker de ærede Ordførere for den velvillige Behandling; Lovforslaget har faaet. Til den ærede Ordfører for Venstre (Stensballe) skal jeg sige, at jeg ikke har til Hensigt at benytte Tilladelsen til at vælge to Medlemmer af Tilsynsraadet, før den Grund foreligger, at der bliver valgt et særligt Medlem af de Kommuner, som anvender Hypotekbanken til Fremskaffelse af Laan. Til det ærede Medlem (Brandes), der talte som Ordfører for det radikale Parti, vil jeg gerne sige, at de Procenttillæg, der gives til Honorarer indenfor Statsadministrationen, ændres ikke enkeltvis for de enkelte Personer, de ændres generelt paa Grundlag af Undersøgelser, foretagne af Lønningsraadet, saaledes at de 20 pCt., der nu er fastsat, gælder overalt, hvor der er Tale om Tillæg til Honorarer; og Hypotekbankens Honorarer indtager altsaa i saa Henseende ganske samme Stilling